

(๒) โดยอาศัยการตรวจลักษณะของ
 ผื่น ซึ่งมักขณะเฉพาะและปกคลุมด้วย
 ตระเกดสีขาวซ้อนกันหลาย ๆ ชั้น เมื่อแกะ
 ตระเกดออกที่ตะขอนจนถึงพื้น จะ พบเม็ดตื้น ออก
 เป็นจุด ๆ

(๓) โดยอาศัยการตรวจทางพยาธิวิทยา
 ของผิวหนังที่พบ

รายงานผู้ป่วย

ผู้ป่วยหญิงไทย อายุ ๒๕ ปี (ถ.ท. ๓๐๗๗๗๗
 ถ.น. ๔๗๑๔/๗๗) รับประทานยาฆ่าเชื้อ
 โรงพยาบาลตำรวจ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม
 ๒๕๕๕ โดยมีอาการสำคัญคือเป็นผื่น มี ตระเกด
 หนาข้างตัวและตามแขนขา มีตุ่มลักษณะคล้าย
 เปลือกหอยอยู่ทั่วไป เป็นมานาน ๒ เดือน

ประวัติการป่วย

ประมาณ ๑ ปี ๕ เดือน ก่อนมาโรง
 พยาบาล ซึ่งขณะนั้น ผู้ป่วยตั้งครรภ์ได้ ๗
 เดือน อยุ่ดี ๆ ผู้ป่วยสังเกตความผิดปกติ
 จากผิวหนัง ๒ ผื่น ขนาดเท่าเม็ดถั่วเขียว ที่
 เห็นอับหว่าทางด้านหลัง มีสะเก็ดขาวๆ คน
 เมื่อเกาหนาเหลืองออกมาเล็กน้อย ผู้ป่วยได้
 ไปหาหมอชาวบ้าน ได้ฉีดยาให้ ๑ เข็ม (ไม่
 ทราบว่ายาอะไร) ไม่ได้ขึ้น หลังจากนั้น
 ๗-๘ วัน มีผื่นเล็ก ๆ ขึ้นที่หลังหว่ายอีกราว
 ๓-๔ ผื่น ต่อมา ผื่นตามไปเป็นทิวบริเวณ
 ก้นกบศีรษะ และมีสะเก็ดสีขาวคลุมเช่นกัน
 หลังจากทรมานเป็นได้ ๑ เดือน (ขณะนั้นผู้

ป่วยอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา) จึงได้ไปโรง
 พยาบาลของจังหวัด แพทย์ตรวจแล้วได้ฉีดยา
 เข้าเส้นให้วันละ ๑ เข็มอยู่ ๒ วัน (แพทย์บอก
 ว่ายาอาจมีพิษ) ต่อมา ได้ฉีดเข้าเส้นอีกวัน
 ละ ๑ เข็ม ฉีดวันเว้นวันอยู่ ๓ ครั้ง (แพทย์
 บอกว่ายาดี) หลังจากฉีดแล้วไม่กี่เดา ผื่น
 คงตามมากันทั่วทั้งศีรษะ ผู้ป่วยได้ซื้อเซด-
 ซันมาสระผม รู้สึกว่าตุ่มแดงเล็กน้อยแต่ไม่
 หาย จนกระทั่งผู้ป่วยคลอดบุตร

หลังคลอดบุตรแล้ว ผู้ป่วยรู้สึกคันตาม
 ตัวทั่ว ๆ ไป และเริ่มมีผื่นขึ้นที่ ไตรามมทง
 สองข้าง และที่หลัง เป็นผื่นสีค่อนข้างแดง มี
 ตระเกดสีขาวซ้อนกันเป็นชั้น ๆ เมื่อลอกสะเก็ด
 ออกแล้ว มีเม็ดตื้นออกเป็นจุด ๆ ราว ๒-๓ วัน
 หลังคลอด เริ่มมีตุ่มโต ๆ ขนาดเล็กกว่าเม็ด
 ถั่วลิสงเล็กน้อย กระจายตามแก้ม ขนทขาทั้งสอง
 ข้างทางด้านหน้า ตั้งแต่เข้าไปจนถึงข้อเท้า
 มารดาผู้ป่วยได้ใช้ยาพวกไปไม่ ต้ม ให้ ผู้ป่วย
 อาบ และเอาผ้าชุบตามตุ่มทขา ทำเช่นนี้อยู่
 ราว ๑ เดือน ตุ่มตามขาหลุดหายไป แต่ผื่น
 บริเวณอก, ศีรษะ และหลังไม่หาย ระยะเวลา
 เดิมผู้ป่วยเริ่มแตกและอ้า ได้เดิมเป็นขุยขาวๆ
 ผู้ป่วยได้ไปหาหมอไทย ได้รับยาผงมาบน
 กบนานถึงรับประทานอยู่ ๑ เดือน ผื่นที่ศีรษะ
 ออกและหลังยุบหายไป ผู้ป่วยบอกว่า ผื่นที่
 หายเกลี้ยงเหมือนผิวหนังดี หายอยู่นาน ๒
 เดือน ผื่นที่ศีรษะก็กลับเป็นอีก โดยเริ่มเป็นที่

ศีรษะเป็นผื่นเช่นเดิมอีก ผู้ป่วยได้รับประทาน ยาผงต่อไปเรื่อยๆ แต่ไม่ทุเลา เป็นอยู่ราว ๒ เดือน จึงได้ไปโรงพยาบาลราชด้มาอีก แพทย์ ได้ฉีดยาโปรเคนเพนซิลลินให้ครั้งละ ๒ ซีซี. ทุก วันราว ๑ เดือน และให้ยาเม็ดสี่ขาวรับประทานวันละ ๑ เม็ดอยู่ ๓๐ วัน (แพทย์บอกว่า ยาเข้าสารหนู) ไม่ทุเลา ผู้ป่วยจึงลงมาที่โรงพยาบาลศิริราช แพทย์ที่โรงพยาบาลศิริราช ได้ตัดเนื้อไ่วตรวจ และนัดให้มาฟังผลได้ให้ยา ซิงเกิ้ลขาวไปทา ผู้ป่วยได้กลับราชด้มา และ ใช้ยาทา รุ้ด้กว่าทุเลา จึงไม่ได้มาตามแพทย์ สั่ง ระยะเวลาทุเลาอยู่ราว ๔ เดือนเศษแล้วกลับ เป็นอีกโดยเริ่มที่ศีรษะแห้งเดียวกัน ตามตัว, แขน, ข้างไม่เป็น ผู้ป่วยจึงลงมากรุงเทพฯ ญาติแนะนำไปหาหมอจีน หมอจีนได้ให้ยามา ๒ อย่างคือ ยาน้ำสีแดง สำหรับทา และยาหือ เป็นใบไม้ และยาผงเอามาตำรับประทาน หลังจากรับยาจีนได้ ๑ วัน รุ้ด้ความเมตผื่น ขนทหนึ่งคล้ายเมตผื่น คือมาผื่นตามชาย มากขึ้น แต่ผู้ป่วยก็คงรับประทานยาต่อไป พอวันที่ ๓ ผื่นตามไปทั่วทงตัว ตามเดิมเริ่มมี หอง พอวันที่ ๗ หลังรับยาจีน จึงเริ่มมีเมต ผื่นคล้ายเปลือกหอย ขนทแขนและขา ขนาด เดกกว่าเมตผื่นเด็กนอนอยู่ ขนทไปจนถึงขนาด ปลายนิ้วก้อย ดีน้ำตาลแก่ ผื่นตามตัวดีตอน ข้างแดง มีสะเก็ดสีขาวซ้อนกันหลายชั้น พร้อมขนหนกมอาการขีดทบนเอว ปวดทเข้าขวา

และมีบวมทเข้าขวา ต่อมากปวดทตะโพกซ้าย, เข้าซ้าย, ซ้อมือและข้อเท้า จนกระทั่งเดินไม่ ได้ เพราะปวดทเข้าขวามาก ผู้ป่วยเป็น มากเช่นอยู่ราว ๒ เดือน จึงมาโรงพยาบาล ประวัตคัดคิด หลั่งคัดอดได้ ๓ วัน มารดา ผู้ป่วยเล่าว่า ผู้ป่วยมีเมตผื่นขนทวงค้อมหอง เป็นอยู่ราว ๗ วัน รักษาด้วยยากดางบ้านหาย ไป เมื่ออายุ ๑๕ ปี เคยปวดตามข้อ มีไข้ เป็นอยู่ราว ๗-๘ เดือน ได้รับการรักษาโดย ฉีดยาบัส์มคอรบ, เพนซิลลิน หายไป

อาชีพ เดิมเป็นครู หลังจากแต่งงานแล้ว ได้ออกมาทำงานบ้าน

ประวัติครอบครัว ผู้ป่วยมีบุตร ๓ คน ทุกคนแข็งแรงดี สามีแข็งแรงดี ไม่มีใครใน ครอบครัวเป็นเช่นผู้ป่วย

การตรวจร่างกายแรกรับ

ผู้ป่วยมีไข้ อุณหภูมิร่างกาย ๓๗.๕ องศาเซลเซียส ครั้งต่อ ๑ นาที ความดันโลหิต ๑๓๐/๖๐ มม.ปรอท รูปร่างทั่วไปค่อนข้าง ผอม เดินไม่ได้ เพราะปวดเข้าขวาและตะโพก มาก เขยียดขาไม่ได้เต็มที่ เพราะตึงทข้อเข้า ทงต้องขาง บริเวณศีรษะ, หน้า, ออก และ หลัง มีผื่นผองหนึ่งอยู่ติดต่อกันเป็นพืดจนเกือบ จะไม่เห็นผิวหนังดีเลย ผื่นทเห็นมีลักษณะเป็น ขนหนกจากผองหนึ่งเห็นได้ชัด มีสีแดงเรื่อๆ เหมือนต้นป่านแห้ง มีสะเก็ดสีขาวซ้อนกันหลาย ชั้น ปกคลุมอยู่ทงไป ด้เกิดลอกออกได้

และเมื่อดอกออกแล้วเห็นเนื้อสีแดง มีเลือดซึม ออกเป็นจุดๆ ขอบของป็นหยักไปมา ที่บริเวณแขนทั้งสองข้างตั้งแต่ใต้ไหล่ลงมาเล็กน้อยจนถึงปลายนิ้ว และบริเวณขาทั้งสองข้าง แต่เหนือเข่าขึ้นไปเล็กน้อยจนถึงปลายนิ้วเท้า มีตุ่มคล้ายเปลือกหอย หนูนึ่งขึ้นจากผิวหนังมาก อยู่ติดๆ กัน บางอันก็อยู่โดดเดี่ยว ฐานโตตั้งแต่ครึ่ง ซม. ไปจนถึงราว ๑.๕ ซม. ตั้งจากผิวหนังราวครึ่งถึงหนึ่ง ซม. ยอดแหลมสีดำ ตาดแก่เกือบดำ มีสะเก็ดสีขาวปนเทาคลุม ตุ่ม นดอกออกจากผิวหนังได้ บางตุ่มตอกลงไป บางตุ่มก็ติดแน่น เมื่อดอกออกแล้วก็มีเลือดซึมออกเป็นจุดๆ ตุ่มนแข็ง ค่อนข้างแข็ง เติบโต บวมท่งมีเนื้อและเทาตาม หนาและแตก ได้เต็มมีซุยขาวๆ ปนเทาอยู่มาก จนทำให้เล็บ อ้าออก

การตรวจทางห้องปฏิบัติการ

การตรวจเลือด เฮโมโกลบิน ๔๖% เม็ดเลือดแดง ๓.๐๓ ด้านต่อคิวบิก มม. เม็ดเลือดขาว ๗๘๐๐ โพลีมอฟ ๗๓% ลิมโฟซัยท์ ๒๗% โมโนซัยท์ ๓% อีโอซิโนฟิล ๓% ซีรัมอัลบูมิน ๒๐.๔ กรัม % ซีรัมโกลบูลิน ๒.๑ กรัม % ไทโอดีนเทสต์ ผลลบ ซีรัมโคเลสเตอรอล ๘๗ มก.% เอนพีเอน ๒๒.๔ มก % ซีรัคีนิน ๑.๑ มก.% อีเอสอาร์ ๘๐ มม. ต่อ ๑ นท. ผลเลือดค้ำหน ผลลบ

การตรวจปัสสาวะและอุจจาระ ไม่พบสิ่ง

ผิดปกติ

รายงานการตรวจทางพยาธิ (๒๕๕๖) / ๘๘ โดย พ.ญ. ศรัวิวัฒนา จิตช่วง ๑๑ ม.ค. ๒๕๕๐) พบว่า ผิวหนังมีการเปลี่ยนแปลงคือ มี พาราเคอราโตซิส เติบริดจ์ยาว และส่วนล่าง หนา มีการบวมและคั่งบั้งของแพปพิลา การวินิจฉัยทางพยาธิ เป็นโซริ เอซิด

การรักษา

เมื่อเข้ามาอยู่ในโรงพยาบาล ได้เริ่มให้ วิตามินบี ๑๒ ขนาด ๑๐๐ ไมโครกรัม วันละครั้ง อยู่ ๓๐ วัน นอกจากนั้นให้ยาบำรุงทั่วๆ ไป ผลไม่ดีขึ้น หลังจากการประชุมทางวิชาการ แผนกโรคผิวหนังที่โรงพยาบาลหญิงแล้วได้ให้ วิตามินบี ๑๒ ขนาด ๑,๐๐๐ ไมโครกรัมต่อวัน ผื่นบริเวณหน้าและตามตัวใช้น้ำมันดินใน ซิง ฟง พรอททา ส่วนตุ่มบริเวณแขนและขา ใช้น้ำ ยาต่างอ่อนชุบผ้ากอซปิดให้ชุ่ม เพื่อให้ตุ่มอ่อนตัวลงแล้วดึงออกได้ง่าย ซึ่งขณะรายงานนี้ อยู่ในระหว่างการรักษาดังกล่าว

วิจารณ์

ผู้บรรยายนี้ ได้นำเข้าแสดงในการประชุม ทางวิชาการแผนกโรคผิวหนังครั้งที่ ๕ ที่โรง พยาบาลหญิง เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้ให้ความเห็นดังนี้ คือ

- ในด้าน การวินิจฉัยโรคตรงความเห็นคือ
- (๑) เป็นรูบิซอยด์ โซริ เอซิด
- (๒) เป็นโซริ เอซิด ซึ่งมีการเพี้ยน

ผื่นที่หน้ามีสะเก็ดหนาสีขาวแห้งทั่ว ๆ ไป

ผื่นที่หน้าและที่แขนมีลักษณะเหมือนคั่งที่ได้อธิบายไว้

ทำเป็นตุ่มคล้ายเปลือกหอยสีน้ำตาลแก่ นูนสูงขึ้นจากผิวหนัง และออกได้

ลักษณะ

Histopathology of Psoriasis (Rupoid Type) of this case

ร่วมด้วย ดังตั้งว่าเนื่องจากสารหนู

ส่วนใหญ่คงความเห็นว่าชนิดแรก

ในด้านการรักษาให้ความเห็นคือ

(๑) เนื่องจากได้ให้วิตามินบี ๑๒ วันละ ๑๐๐ ไมโครแกรมมาแต่ และยานมพิษน้อยมาก จึงควรให้ขนาดวันละ ๑,๐๐๐ ไมโคร-แกรม ๖ วัน

(๒) มีผู้แนะนำให้ใช้ อะมิโนปเตอริน แต่ประธานที่ประชุมกล่าวว่า ยานยังมีพิษมาก และขณะร่างกายทั่วไปของผู้ป่วยยังทรุดโทรมมาก จึงเห็นสมควรให้ระงับไว้ก่อน

(๓) มีผู้แนะนำให้ใช้ยาพอกสเตรอยด์ ร่วมกับแอนติไบโอติก

สรุป

ได้รายงานผู้ป่วย รมีชอยด์ โซริ เอซิสหนึ่ง ราย การวินิจฉัยโรคโดยอาศัยประวัติ และลักษณะของผื่น, ผื่นหนึ่ง, การตรวจทางพยาธิ การรักษาได้เริ่มให้วิตามินบี ๑๒ ขนาด ๑๐๐

ไมโครแกรมหกวัน ผลไม่ดีขึ้น ต่อมาได้ให้ วิตามินบี ๑๒ ขนาด ๑,๐๐๐ ไมโครแกรม ต่อวัน ส่วนยาเฉพาะที่บริเวณหน้าและตามตัว ให้ยา มินดินในช่องปรอททา ส่วนบริเวณตามคัมที่ แขนขา ใช้ยาต่างอ่อน ๆ ะให้อ่อนตัวลง แล้วดอกออก ซึ่งขณะรายงานยังอยู่ในระหว่าง การรักษา ผลจึงยังไม่ทราบ แต่ถ้าไม่ดีขึ้น เลย ก็อาจจะให้สเตรอยด์ร่วมกับแอนติไบโอติก ดังที่ผู้แนะนำไว้ในที่ประชุม ซึ่งถ้า มีโอกาสจะได้รายงานให้ทราบ ถึง การ เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยและผลการรักษาต่อไป

ขอขอบคุณอาจารย์นายแพทย์สุนิตย์ เจริญศิริวัฒน์ และนายแพทย์นวิรัตน์ ไกรฤกษ์ ซึ่ง ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับผู้ป่วยรายนี้.

เอกสาร

1. Mac Kenna : Diseases of the skin
2. Lancet, Aug 23rd 1930
3. Sulzberger & Wolf : Dermatology Essentials of Diagnosis & Treatment.

Sleep or death

“ It’s not a terrible serprise, usually you find that when death is ready for you, you’re ready for death. And it’s a medical fact that **death comes less unpleasantly in later years.** Pain is so much less acute. **Most old people simply drop off to sleep.** ”

Dr. Edmund V. Cowdry